TAME II.

वयेष तयैनमेतदाङ् तत्पर्यमिकृताः पश्वो बभूवुर्मज्ञप्ताः ॥ १२॥ अय हैनं वा-गम्युवाद । पुरुष मा संतिष्ठिपो यदि स७स्थापियधिस पुरुष एव पुरुषमत्स्यती-ति तान्पर्यामकृतानेवोद्मृतत्तद्वत्या ग्राङ्गतोर्जुक्तानाभिस्ता द्वता ग्रप्रीणात्ता र्नं प्रोता अप्रीणत्सर्वैः कामैः ॥ १३॥ आज्येन तुक्ति। तेत्रो वारआज्ये तेत्र-मैवास्मिस्तत्ते तो द्धाति ॥ १४ ॥ व्काद्शिनैः स७स्यापयति । व्काद्शाचरा त्रिष्टु-ब्बबस्बिष्टुब्बीर्यं त्रिष्टुब्बबेणीवैतदीर्येण यतमानी मध्यतः पाप्मानमपद्दते ॥१५॥ उद्यनोयायाधं सधिस्यतायाम् । एकादश वशा अनूबन्ध्या आलभते मेत्रावरुणी-र्वेश्वदेवीर्वार्क्स्पत्या श्तासां देवतानामात्री तबद्वार्क्स्पत्या अल्या भवति ब्रद्धा वै वृक्स्पतिस्तर ब्रक्षणेवात्ततः प्रतितिष्ठति ॥१६॥ अय पदेकाद्श भवति । व्कादशान्तरा त्रिष्टुब्बबस्त्रिष्टुब्बीर्य त्रिष्टुब्बबेणैवैतद्वीर्येण यतमानी मध्यतः पा-प्मानमपक्ते त्रेधातव्युद्वसानीयासावेव बन्धुः ॥१७॥ ग्रयातो द्विणानाम् । मध्यं प्रति राष्ट्रस्य यदन्यद्भमेश्च ब्राव्धणस्य च वित्तात्सपुरुषं प्राची दिग्घोतुद्चि-णा ब्रह्मणः प्रतोच्यधर्यारुदोच्युद्गातुस्तदेव होतृका अन्वाभक्ताः ॥ १८॥ अय यदि ब्राव्सणो प्रजेत । सर्ववेद्सं द्यात्सवं वे ब्राव्सणः सर्वे७ सर्वद्स७ सर्वे पुरु-षमेधः सर्वस्यात्ये सर्वस्यावरुद्धे ॥११॥ ग्रयात्मन्नग्नो समारोक्ष । उत्तर्नारायणे-नादित्यमुपस्थायानपेन्नमाणोऽर्णयमभिप्रेयात्तदेव मनुष्येभ्यस्तिरो भवति यसु ग्रामे विवत्सेद्राणोर्ग्रो समारोक्गोत्तरनारायणेनेवादित्यमुपस्थाय गृक्षु प्रत्यवस्येद्थ तान्यज्ञक्रतृनाक्रत यानभ्याष्र्यात्म वाष्ट्ष न सर्वस्माण्यनुवक्तव्यः सर्व७ कि पुरुषमेधो नेत्सर्वस्माण्ड्व सर्वं ब्रवाणीति यो न्वेव ज्ञातस्तस्मै ब्र्याद्य योजन्-चानोऽय योऽस्य प्रियः स्यानेत्रेव सर्वस्माऽर्व ॥ ५०॥ ब्राव्धणम् ॥ ५ [६, ६.] ॥ षष्ठोऽध्यायः [दरे.] ॥ ॥ विकास विका

ब्रह्म वै स्वयम्भु तपोऽतप्यत । तद्वत न वै तपस्यानन्यमस्ति हत्ताहं

LLLLLL